

MEGSZÉPÜLT A TEMPLOMTÉR

Kisigmádon 2014 októberében tartottak hálaadó istentiszteletet, a templom felújításáért. Akkor a templomkert - a parókia épület elbontása után - csupasz földes terület volt. Ezt a területet az önkormányzat megvette az egyháztól, azzal a szándékkal, hogy hasznosítja az egész közösség és a falu javára. hogy itt a falunak egy szép központi parkot alakít ki, sétányokkal, padokkal, szökőkúttal és kerti dísznövényekkel. Ezért itt egy szép központi parkot alakítottak ki, sétányokkal, padokkal, szökőkúttal és kerti dísznövényekkel.

Ezt a szép megvalósult park méltó hely lett a kis templomunk számára. A tervező, a sétányokat felül nézetből, kehely formájúra alakította, nyilván inspirálódva a környezetből. Hála Istennek az önkormányzati testületnek is tetszett ez a terv és ezt valósították meg. A templom is új térkövezett járdát kapott és külső megvilágítást. Szeretnénk hálaírást is kifejezni ezért a Kisigmánda Önkormányzatnak. Az első ökumenikus adventi alkalmunkat itt ezen a szép helyen tartottuk, amikor szép karácsonyi énekekkel, beszélgetéssel, forralt borral és pogácsával készültünk az ünnepre.

Ebben az évben az egyházközségünk újra pályázat beadására készül, ezúttal a kis gyülekezeti házunkat szeretnénk külsőleg felújítani. Tetőcserére, vakolat javításra, meszelésre és nyílászáró cserére készülünk, reméljük, hogy a jó Isten gondviselését és áldását kérve, ezt is megvalósíthatjuk. Köszönjük az Önkormányzat irántunk tanúsított jóindulatát és segítségét és mindenkinek a támogatását, akik akár adományaikkal, vagy imádságaikkal gondoltak ránk.

Sugárné Damó Márta
kisigmánda lelképásztor

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: Megkereszteltük: Keresztes Áront
Házasságot kötött: Fogarasi Csaba és Róka Kitti
Eltemettük: Bokréta Istvánt
Ászár: eltemették id. Kálmán László főgondnokot
Ete: Etén eltemették Szíjj Elemérné, Rác Jánost, id. Susa Jánost, és id. Szíjj Ferencné
Kömlöd: eltemették Csaba Mihálynét
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Raibli-Nagy Aurélia, Kaufman Dániel, Bálint Elizabet és Horváth Cintia
Házasságot kötött: Pápai Zsolt és Adamek Andrea
Eltemettük: Vincze Lajosné, Farkas László
Réde: Megkereszteltük: Horváth Tímeát, Orsós Kornélt, Orsós Dánielt, Orsós Norbertet, Finta Noémit és Regőczy Rózát
Eltemettük: Biró Józsefnét és Németh Istvánnét
Konfirmáltak: Kiss Máté, Nagy Dávid, Orsós Kornél, Sente Olivér, Vidi Ádám Sándor és Zsebő László
Házasságukra Isten áldását kérték: Akács Pál Arnold és Kázik Ágnes

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com
Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu
ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XX. évfolyam 8. szám

2016. augusztus

MUSZLIMOK A KERESZTÉNY PÁRTBAN

A német Kereszténydemokrata Unió, azaz Németország vezető kormánypártja, a CDU, egy konzervatív-szunita muszlim munkacsoportot tudhat magáénak, amelyet Midu néven júniusban alapítottak meg a párton belül. A kezdeményezésről csak most kezdik szivárogtatni a híreket. A munkacsoport szóvivője elismerte, hogy a muszlim csoport különösnek hat egy keresztény párton belül. De hozzátette, A CDU-tagoknak nem a kereszténység, hanem a szabad, demokratikus alapjogok mellett kell hitet tenniük.

Jóllehet a munkacsoportot néhányan a konzervatív unión belül liberális szárnyként értelmezik, az alakuló gyűlésre meghívott civil szervezetek egytől-egyig Erdogan-szimpatizánsnak számítanak. Eszerint a muszlim csoport elsősorban a Németországban élő konzervatív török köröket kívánja megszólítani. Mindez nem ellenkezik azzal, hogy a CDU-n belül egyre többen kifejezték kritikájukat – különösen a meghíúsult puccskísérlet után – Erdogan török elnökkel szemben. A CDU ma már úgy jelenik meg a médiában, mint a migránsok pártja. Gyakorlatilag elébe mentek annak az időnek, amikor a nemrég érkezett, vagy jelenleg érkező migránsok egykor egy komoly választóréteget jelentenek majd Németországban. Nem kellett hozzá sok szofisztika, hogy a CDU-ban, tehát

a keresztény-nevet viselő párton lévő muzulmánok elmondhassák, miért érzik magukat odatarozónak. Persze elemzőkben felmerül a hitel-

vesztés lehetősége ezek után. Az nyilvánvaló, hogy a CDU mint történelmi örökségét cipelte magával a „keresztény” jelzöt annak különösebb belső hatása nélkül. Mégis, abban a pillanatban, amikor a még több választó megnyerése érdekében a politika félre teszi legalapvetőbb jellemvonásait, meghatározó identitását, felmerül a hiteltelenség és morális vétek gyanúja. Ami most történik Németországban, tűnhet úgy, mint játék a szavakkal. Valójában a választás megnyerésén túl beláthatatlan következményekkel jár az az erkölcsi válság, ami külső szemlélő számára kitűnik. Az AfD, azaz Az Alternatív Németországért már ott van az elit politika sarkában. A választó frusztrációja óriási előnybe hozhatja a szélsőséges jobboldali, migrációellenes pártot. A szélsőségesség előretörése, illetve a középpárt meggyengülése óha-

atlanul vezet a bizonytalansághoz, hiszen már most sem tudják rendesen kezelni a Németországra szakadt problémákat. Egy meggyöngyült kormány-párt még kevesebb erővel tudna biztonságot adni polgárainak. És igen, ma már egyre többen mondják ki, hogy emberileg nézve nincs kizárva a polgárháború lehetőség. A jövő tartogathat bármit, egy azonban már most biztos: a migránsbarát politika megmutatja azokat a belső ellentmondásokat, amelyek kérdésessé teszik morális ítéletképességüket. Az integráció egybemo-

sás lesz, a „keresztény” jelző csupán egy cucci-c-betű. Talán nem véletlen, hogy a Midu nevű muzulmán munkacsoport idézett szóvivője, egy huszoneves fiatal, korábban a következő nyilatkozta egy rádióadásban: „Sz*k az egész integrációs*rra, k*ra nem érdek el.”
Ha nem a hivatalos és tökéletesen polkorrekt nyilatkozatokat olvasom, hanem az átlagpolgár reakcióit, akkor a felháborodáson túl megmutatkozik egy józan, de következetes hang, amely megtiltana a „keresztény” jelző használatát azoknak a pártoknak, amelyek nem „keresztények”. Legalább ennyi maradjon meg, ennyi tisztaság és méltányosság azokkal szemben, akik valóban Krisztus követői.

Jakab-Köves Gyopárka
www.reposzt.hu

"FENNHANGON DÍCSŐÍTETTE ISTENT"

„Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent, Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt.” Lukács 17,15-16 „Köszönöm.” – mondjuk a kasszánál, amikor valaki segít leemelni az áruval megpakolt szatyurunkat. „Köszönöm.” – mondja a gyermek, amikor csillogó szemmel átveszi a bizonyítványát. „Köszönöm.” – mondjuk és érezzük, amikor valaki meglep bennünket egy születésnap ajándékkal, vagy éppen szeretetteljesen érdeklődik irántunk a telefonban: „Hogy vagy?” – „Köszönöm, jól...” „Köszönöm.” – mondjuk, de nem érezzük, amikor valamit illendőségből mosolyogva fogadunk el a másiktól, de belül nem örülünk. „Köszönöm...” – mondjuk, de egyáltalán nem érezzük, amikor fölényesen elutasítunk egy általunk lenézett embert: „...köszönöm, nem kell!” Súlytalaná kezd válni ez a szavunk. Pedig mérhetetlen áldások özöne rejtezik benne, ha nemcsak mondjuk, hanem érezzük is. A köszönöm a hála szava. Azt fejezzük ki vele, hogy valamit érdemtelenül kaptunk. A tíz meggyógyult leprásból csupán egyre igaz az, hogy mondta is és érezte is ennek a szónak a jelentését: „...fennhangon dicsőítette Istent... arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki.” Kigyógyulni a leprából Jézus idejében egyet jelentett az élet újrakezdésével. Ugyanis a bőrbetegségben szenvedőket a falusi közösségtől elkülönítve a település szélére száműzték. Megkülönböztetett külsejük volt: ápolatlanul kellett hagyni a hajukat és a ruhájukat és már távolról kiáltaniuk kellett, ha valakit megláttak közeledni: „Tisztátalan, tisztátalan!” (3Mózes 13,45-46) Ki voltak zárva a hétköznapi életből, de a kultuszi, zsinagógai közösségből is. Jézus egy ilyen telep mellett megy el, amikor tíz leprás a figyelmeztető kiáltás helyett kegyelemért könyörög. Úgy tűnik, hallottak Jézusról, aki északról, Galileából halad délnek Jeruzsálemben. Lukács egészen hosszan, több fejezetben keresztül írja le evangéliumában ezt az utat. Ebből láthatjuk, hogy a kereszttűt a Megváltó számára nem Jeruzsálemben kezdődött, hanem az egész földi útja a szolgálatról és a bűnök hordozásáról szólt. Jézus a határ területén mozog: Galilea és a megvetett Samária között.

A galileaiakat még elfogadták a zsidók testvérüknek, de a samáriaiakat egyenesen megvetették. Jézus mégis átlépi a határt. Ebben látjuk, hogy Isten képes minden emberi korlátot, előítéletet túllépni, csak azért, hogy megmentsen minket. A leprásokról a maguk helyi közössége lemondott: száműzték őket a falu szélére. Egészeben Galileáról, de főleg Samáriáról pedig a júdeaiak mondtak le és utasították el őket. Megesik, hogy rólunk is kimond a környezetünk valamilyen ehhez hasonló ítéletet: „Ő már menthetetlen.” „Javíthatatlan.” „Csalódtam benned...” „Ő nem hiteles, számomra már nem létezik.” „A templomba jár, de tudjuk róla, milyen is valójában...” Ezek mind-mind olyan határok, amelyekre Isten értünk képes átlépni. Sőt: van, amikor mi magunk is elfogadjuk, magunkra vesszük ezeket a kategóriákat és a mi magunkról való lemondásuk gátolja, hogy meglássuk Krisztus közeledtét. „Távozz tőlem, mert én bűnös ember vagyok!” – mondja Péter a csodálatos halfogásnál. „Tisztátalan, tisztátalan!” Kiáltják azok, akiket kivetettek. „Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!” – mondják a reménykedők. (Lk 17,13) A Reménység Istene pedig átlépi a határokat. Elküldi a tíz leprást, hogy mutassák meg magukat a papoknak. Mire odaérnek: megtisztulnak a betegségükből. A korban a pap mondhatta ki, hogy egy egykori leprás beteg visszatérhet-e a közösségbe. A tíz beskatulyázott ember pedig visszatérhet: új életet kezdhet. Igen ám, de egy mozzanat hiányzik: „Köszönöm!” Tízből egy hálás és keresi az új élet forrását, mert tudja: érdemtelenül kapta vissza az egészségét. A hála keresésre sarkallja őt. Képpé teszi, hogy most már ő is átlépjen minden határt. Leborul Jézus lábainál. A párbeszédükből kiderül, hogy pont az az egy visszatérő idegen: samáriai. Látna a hitét, azonban a fizikai gyógyuláson túl egy nagyobb érdemtelenül kapható ajándékot is kap Jézustól: „...a hited megtartott téged.” Üdvösséget, örök életet nyer ez a hálás idegen. Kegyelmet kap kegyelemre. Az első lépést is Isten tette meg felé: határokat átlépve könyörült a fizikai nyomorúságán. A kegyelemre adott emberi válasz, a hála pedig még szorosabbra fűzte a viszonyukat: Istent fennhangon dicsőítette, és üdvösséget talált szintén ingyen ke-

gyelemből Jézus lábánál. Kegyelmet kapott kegyelemre. Ő pedig köszönetet halmozott köszönetre. Mondta és érezte is. Mert ha Isten kegyelmével találkozunk, egyet tehetünk: szívvel, lélekkel, érdemtelenül, megajándékozva érezzük és mondjuk: „Köszönöm!” Az elmúlt időszak bennünket is hálaadásra kell sarkalljon. Mögöttünk van egy szorgalmas tan-év: ami alatt számtalanszor megtapasztalhattuk, hogy Isten kegyelme halmoz kegyelemre. Gondoljuk végig így mi is magunkban, hogy Isten mivel halmozott el bennünket? Mi az sok jó, amiért hálát adhatunk neki? És mik azok veszteségek, amelyekért már nehezebben tudunk hálát adni? Mégis látjuk, hogy a minden körülmények között való hálaadás az, ami közelebb tud bennünket Jézushoz vinni: akár örömben, akár bánatban. Őt dicsérve pedig megtapasztalhatjuk mi is, hogy Ő a kegyelmére ismét kegyelmet halmoz! „Köszönöm, Uram, köszönöm!” – mondjuk és érezzük! Ámen.

Koncz Hunor Attila
Komárom, segédlelkész

„ÉN VAGYOK A FELTÁMADÁS ÉS AZ ÉLET...”

Ján.11, 25

Mivel csak az élet érdekel minket, nem gondolunk a halálra. Ha nem gondolunk a halálra, nem gondolunk a feltámadásra sem. Ha nem gondolunk a feltámadásra, nem gondolunk Jézus Krisztusra sem.

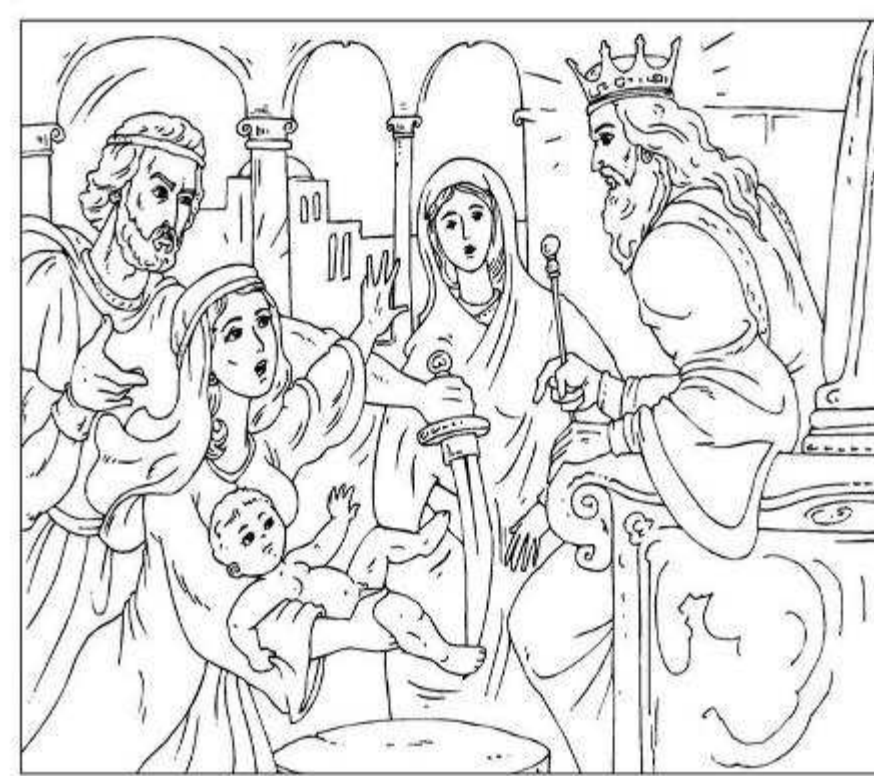
De ha nem gondolunk Őrá, milyen az az élet, ami annyira érdekel minket? Mi az, amit úgy tudhatunk a magunkénak belőle, hogy nem vesz el a halálunk után sem? Önélküle tehát valójában nincs semmink.

Úr Jézus Krisztus! Általad nem kell utoljára hagynom gondolataimban a nagy kérdést: van-e FELTÁMADÁS? Ez a földi életem is, melyet hitben élek, bizonyágtétel: Te vagy az! Köszönöm neked, hogy már átmehettem a halálból az életbe. A halál fulánkja, a bűn már nem mérgezi romlásra életem, mert hittel beléd, Megváltómba oltattam. Így előttem már csak az ÉLET van. Ámen.

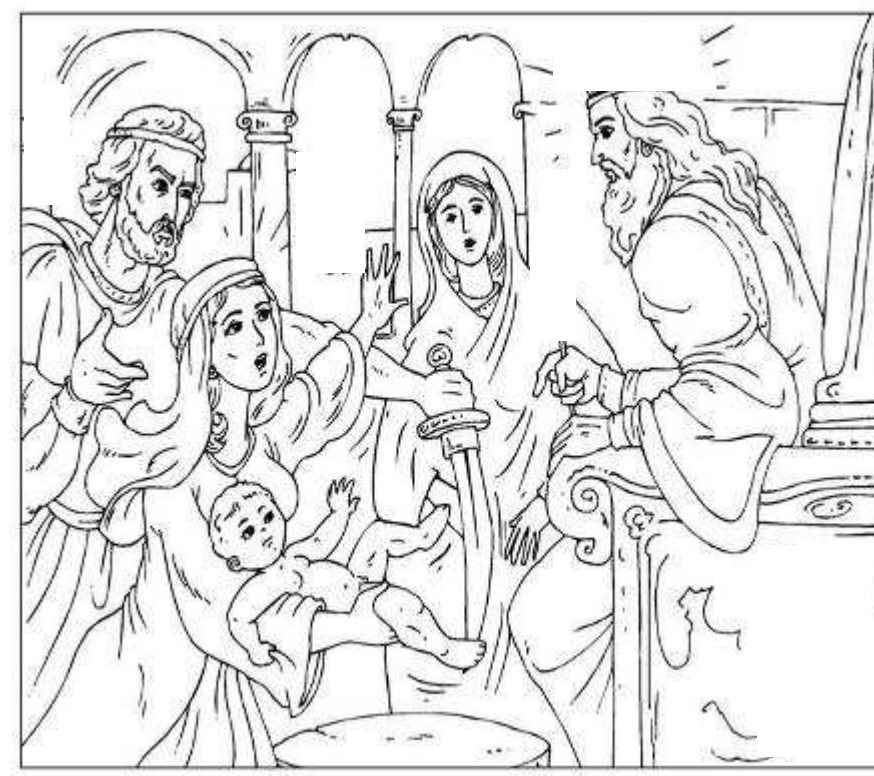
GYEREKSAROK

Szervusztok Gyerekek!

Remélem kellemesen és tartalmasan telik a nyár, sok kalanddal és nevetéssel! Szeretnék azért a nyárra is egy kicsi bibliai történetet olvasásra, elgondolkodásra hívni benneteket. Milyen szuper lenne, gondoljátok csak el, ha azt mondaná valaki nektek, itt egy toll, meg egy darab papír, írd le, mit szeretnél a világon a legjobban. Egy nagyon gazdag olajsejk teljesíteni fogja. Betelne a papír igaz? Persze, ha belegondoltok, rájöttök magatoktól is, hogy nem minden kívánság hasznos, vagy szükséges, sőt!! Nehéz az életben eldönteni, merre menjek, mit csináljak, mi válik majd a javamra. Még a nagyon gazdag emberek sem biztos, hogy mindig boldogok, pedig ők „megkaptak” mindent, legalábbis úgy gondoljuk. A Szentírásban olvashatunk Dávid királyról, aki bölcsen igazgatta Izrael országát, legalábbis addig, amíg Istenre figyelt. Amikor elfelejtett kérdezni az Úrtól és saját feje után ment, no akkor aztán lett bonyodalom, lett fájdalom, bánat. De Dávid király tanult saját hibáiból és tudta, a fiát megkíméli a felesleges fájdalomtól, rossz utaktól, ezért rábízta a nevelését Nátán prófétára. Salamon tehát mikor királlyá lett apja után, bölcsen Istenhez fordult tanácsért, mit tegyen, hogyan kormányozza országát. Egy éjjel a régi szentélyben aludt, ahol Isten megszólította. – „Kérj valamit, megadom neked!” Salamon kérhetett volna bármit, de ő bölcsességet kért Istentől, hogy helyesen tudja kormányozni az országát. Isten azonban megjutalmazta, mert ezen felül gazdagságot és hatalmat is adott neki. Isten mindenkinek felkínálja az útmutatást, **neked is!** Tudom, hogy könnyebb megkérdezni a barátokat, ismerősöket és lehet, hogy ők is tudnak neked okos dolgokat tanácsolni. De kérd ki Isten véleményét is a végső döntés előtt! Ha eddig az Ő útján jártál, ne térdj le!

A KÉT KÉP ÖT APRÓ RÉSZLETBEN TÉR EL EGYMÁSTÓL,
KERESD MEG ŐKET !

KÖMLŐDÖN TÁBOROZTUNK

Mióta az intézmény elkészült kacérkodok a gondolattal, hogy Kömlődre vigyem táborozni a hittanos gyermekeket. Nem csak azért, mert egy gyönyörűen felújított épületről van szó, nagyon baráti árfekvésben, hanem a kömlői kötődéseim miatt is, hiszen három éven keresztül e településen teljesítettem segéd-, majd beosztott lelkesítői szolgálatot.

Harminc gyermekkel érkeztünk táborozni Kömlődre 2016 június 27-én. A gyermekek első meglepetésükben azt mondták, hogy ez nem is tábor, ez olyan, mint egy szálloda. És valóban gyönyörűen kialakított tetőtéri szobák, 3, 4 és 5 fős elosztásban, hozzá két kétszemélyes tanári szoba, valamint fiú és lány vizesblokk, nevelői vizesblokk fogadott minket. Minden szép állapotban, pedáns rendben. A közösségi tér egy kis pót sörpad elhelyezéssel ezt a létszámot is ragyogóan elbírtá, akár étkezésről, akár foglalkozásokról is volt szó.

A hátsó udvarban egy hatalmas pajta is kialakításra került, ahol még kényelmesebben el lehet férni, nagyon hangulatos, így sok foglalkozást ott tartottunk. A kert végében egy patak csordogál, mellette tűzrakó hely van kialakítva, így ott is sokat időztünk.

A tábor a falu közepén van, a reformá-

belelátunk egy kicsit, hiszen a tábor a bentlakó rész tetőterén helyezkedik el. Az intézmény dolgozói is nagyon kedvesek voltak, sok mindenben segítettek nekünk a hét során.

A gyermekek több ízben a gondozottakkal is beszédbe elegyedtek, így erről a világról is sok mindent megtudhattak,

megerthettek.

A táborunk témája a Titusz alapítvány által kiadott Sámuel anyag volt, s a kicsiny Sámuel születésének csodá-

helyen, amihez a gyerekek puolták és vágták a zöldséget, krumpli, csipeték a csipetkét. Voltunk több ízben focizni, számháborúzni a községi focipályán, sütöttünk szalonnát, és sok másféle játék és vetélkedő is része volt a programnak.

Szerdán busszal Majkra mentünk, és

megnéztük a Bányászati Múzeumot, csütörtökön pedig a tatai Fényes strandon fürdőztünk.

Jól tartásunkról Csonka Edit, Körmendi Beáta és Pékné Kocsis Katalin tanárnők gondoskodtak, akiknek külön köszönet a finom ételekért, s egyéb segítségért. A tábori minden napokban sokat segített Pék Viktória, Róth Ágnes és Sugár Eszter, az élelem beszerzésében pedig Nagy Lajos és Horváth Sándorné, nekik is köszönjük a segítséget.

A tábor ugyan péntek délelőtt véget ért, de aki tudott maradt, illetve csatlakozott péntek délutánra, amikor is nekiálltunk az intézmény utca felőli kerítését lefesteni, és estig mindegy a 80%-át sikerült elvégezni a munkának.

Sokszínű és nagyszerű élményekkel gazdagodtunk, és köszönjük a Kerényi Béla Otthon, és a Református Gyülekezet vezetőinek mindazt a segítséget, amivel hozzásegítették gyermekeinket ehhez a szép nyári táborhoz. Isten legyen hála kegyelméért.

Sugár Tamás

tus templom mellett, így a gyönyörű, felújított templomot és Pálóczi Horváth Ádám kiállítását is megnézhattuk. Az is külön élmény, hogy egy ragyogóan működő szociális intézmény életébe is

jától így eljutottunk Saul megfosztásáig a királyságtól.

A foglalkozások délelőtt voltak, sokféle formában, hiszen kedd reggel még köles is főztünk a patak parti tűzrakó

GYEREKHEÉT

„*Fejem, vállam, térdem, talpam...*”

A tavaly nyári kihagyás után, hagyományainkhoz híven, idén ismét megrendeztük a rédei református gyermekhetet. Mi a kapcsolat a fentebb említett ének-részlet és a tábor között?! Július 11. és 17. között a Tetőtől Talpig táborban bizony kiderült!

Hatalmas izgalommal és sok-sok szeretettel vártuk a gyermekeket hétfő reggel 9 órakor a templom udvarán. Minden napot egy rövid, ráhangoló, átmozgató, kacagató, agyfrissítő játékkal indítottunk a szabadban. Ezt egy kis énektanulás követte, majd egy igazi meglepetés: minden délelőtt hallhattuk a láb, a kéz, az ajkak, a szív és a térd történetét. De nem ám akárhogy! A testrészek bizony két lábon jártak, és minden nap valami kihívással kellett szembenéznünk, amit csak összetartással, szeretettel, türelemmel és állhatatossággal sikerült megoldaniuk. Rövid, de igencsak „*Fejem, vállam, térdem, talpam...*”

A tavaly nyári kihagyás után, hagyományainkhoz híven, idén ismét megrendeztük a rédei református gyermekhetet. Mi a kapcsolat a fentebb említett ének-részlet és a tábor között?! Július 11. és 17. között a Tetőtől Talpig táborban bizony kiderült!

Hatalmas izgalommal és sok-sok szeretettel vártuk a gyermekeket hétfő reggel 9 órakor a templom udvarán. Minden napot egy rövid, ráhangoló, átmozgató, kacagató, agyfrissítő játékkal indítottunk a szabadban. Ezt egy kis énektanulás követte, majd egy igazi meglepetés: minden délelőtt hallhattuk a láb, a kéz, az ajkak, a szív és a térd történetét. De nem ám akárhogy! A testrészek bizony két lábon jártak, és minden nap valami kihívással kellett szembenéznünk, amit csak összetartással, szeretettel, türelemmel és állhatatossággal sikerült megoldaniuk. Rövid, de igencsak tanulságos történeteknek lehettünk szem- és fültanúi.

A testrészek jelenete után a bibliai történetek hangzottak el. Hétfőn Salamon

bölcsességkéréséről hallottunk, kedden az irgalmas samaritanus példája került előtérbe, szerdán Ábrahám és Sára Egyiptomban való útja volt útmutató számunkra, csütörtökön és pénteken pedig Dániel és barátai jártak előttünk pozitív példával.

A történeteket minden nap aranymondás tanulás követte, amit közösen tanulunk meg, majd a bátrabbak egyedül is megpróbálkozhattak elmondani azt a délelőtti folyamán.

Az kemény „munka” után következett közel egy óra evés, ivás és játékszünet. Amikor már kellőképpen elfáradtunk, életkor alapján 3 csoportra osztva ültünk össze, beszélgettünk, imádkoztunk és alkottunk valami ötleteset, ami az aznapi testrészt szimbolizálja és közelebb visz Jézushoz.

Azt hiszem, nem kell mondanom, minden nap megdolgoztunk az ebédért, és a déltől háromig tartó szusszanásért.

3 óra után aztán újult erővel, tele pocakkal és rendkívül kreatív kézműves foglalkozásokkal vártuk vissza a gyermekeket. A hét folyamán készült hipi-hopi, óriás buborék, minion ceruzatarató, tojáshej-mozaiok nyaklánc, zselészappon, téstanyaklánc, malacpersely, borotvahabbal festett póló és még sok minden más. Péntek délután a parkban

az ismétlődő vetélkedő teljesítése után illatozó, friss kürtöskalács várt bennünket.

A szombati nap - hagyományosan-rendhagyóra sikeredett. Bár az időjárás nem kedvezett a természetjárásnak, nem estünk kétségbe. Tatabányára kirándultunk, fő úti célunk pedig nem volt más, mint a Gyémánt-fürdő. Késő délutánig élveztük a kellemes vizet és a remek csúszdákat.

Táborunkat vasárnap délelőtt az istentisztelet keretein belül zártuk. Még egyszer felcsendültek a legnépszerűbb tábori dallamok, egy-egy aranymondás. A jó kedvet, a vidámságot, a kitaratást, a türelmet és az állhatatosságot pedig elraktároztuk magunkban, az előttünk álló nagy utak mindegyikére.

Izgalmas, változatos, kihívással teli egy hét volt, ahol a gyermekek és mi, felnőttek is egyaránt jól érezhettük magunkat. Hála az Úrnak a jó időért, a szervezésért, a segítőkért és természetesen a gyermekekért is.

Balogh Réka, Réde

BEÉPÍTETT SZÉPSÉG

Ezzel a jelmonddal indultunk útra immár 5. alkalommal az ácsi gyülekezet gyermekeivel, fiataljaival és családjaikkal, valamint , hogy együtt töltsünk újra 5 napot Magyarország egyik csodás szegletében, Isten igéje mellett. A tavalyi évhez hasonlóan, maradtunk a Börzsönyben és Szokolya-Királyrét lett a bázisunk. Itt aztán nem csak a szállodát, de már a turistaházat is „belaktuk”. A táborunk témája, ami talán a cikk címéből nem igazán derül ki, az **Eszter könyve** volt. Nagyon sok drámajátékkal, énekekkel, rajzfilm bejátszással tettük „emészthetővé” ezt a szép bibliai történetet. Az üzenet átadásában is voltak segítőink, köszönet érte, mint ahogyan minden „munkát” megosztottunk fiataljaink és a felnőttek között. Az anyukák és nagymamák az idén még pincérként is forgolódtak az asztalok körül, mivel 125 fővel mentünk, a személynézetnek sokáig

tartott volna felszolgálni. Nagyon élveztük a strandolást „saját” medencénkben, az esti sétákat, a számháborúkat, kisvonatozást, hajtányozást. Vendégeink is voltak! Két kedves kollegánk, Hege-düs Anna (Komáromban szolgált) és férje kirándult Királyrétre és benéztek hozzánk, a másik vendég páros pedig a „Hazajáró” televíziós műsor két főszereplője volt. Ők meséltek, hol humoros, máskor könnyeket a szemünkbe csaló történeteket, vetítettek különleges képeket, filmrészleteket. Felejthetetlen este volt gyermeknek, felnőttnek. Köszönjük innen is nekik!

Boldogok voltunk, hogy különösebb baj nélkül telt el a tábor, örültünk az „újoncoknak”, a kis elsős táborozóknak (remekül bírták!!) és örültünk azoknak, akik hűségesen immár 5. alkalommal velünk töltötték nyaruk egypár napját. Hálás a szívünk Isten felé, akinek „támogatását” érezhettük mindvégig. Ha Ő megsegít, jövőre ismét buszokra pattanunk, talán most másfelé, hogy a 6. táborunkban is együtt lehessünk.

Gerecsei Judit

KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS KÖZÉPISKOLÁK TALÁLKOZÓJA TATÁN

Július 3. és 6. között rendezték meg Tatán a Kárpát-medencei Református Középiszkolák Találkozóját, a Tati Református Gimnázium szervezésében.

A találkozón már 21. alkalommal gyűltek össze a református középiskolák képviselői, hogy még szorosabban fűzzék kapcsolataikat, kicseréljék tapasztalataikat, hitükben, küldetésükben megerősödjenek.

Ahogy az a hétfői megnyitó ünnepségen Illés Dániel igazgató is kiemelte, a találkozó központi gondolata a szeretet, jelmondata: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe”, a rendezvény programjait is e gondolat köré szervezték.

Az eddigi hagyományoknak megfelelően idén is négytagú küldöttségekkel képviseltetik magukat az intézmények, Tatára 170 vendég érkezett határainkon innen és túlról. A találkozó helyszíne az Öreg-tó Club Hotel, de a résztvevők megismerkednek a Református Gimnáziummal, és egy interaktív vetélkedő formájában városunkkal is.

A programot hétfőn délelőtt ünnepi istentisztelettel nyitották meg a Református Templomban, ahol ígét hirdett

Király András György, a bukaresti Tanügyminisztérium kisebbségi oktatásért felelős államtitkára, Bencsik János országgyűlési képviselő és Michl József polgármester.

Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, köszöntőt mondott Bellai Zoltán püspöki főtanácsos, Novák Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériuma család- és ifjúságügyért felelős államtitkára,

A hét folyamán a találkozó résztvevői többek között fórumokon és fakultációs programokon, táncban és vetélkedőkön vettek részt.

Ábrahám Ágnes

Pótfelvételi a Pápai Református Teológiai Akadémiára

A Pápai Református Teológiai Akadémia pótfelvételt hirdet a 2016/2017-es tanévre református teológia osztatlan mesterképzési és katechéta-lelképátsztori munkatárs alapképzési szakjaira, állami finanszírozású és költségterítéses képzésre.

A jelentkezési lapok beérkezési határideje: 2016. augusztus 19. péntek.

További információ:

www.ppta.hu/prta/felvetelizoknek